

ІРПІНЬ ЄДИНИЙ

16 травня 2017 / випуск 26

З ДНЕМ ПЕРЕМОГИ!

Дорогі співвітчизники!

Крізь полум'я боїв, страждання і смерть, крізь гіркоту поразок та непоправні втрати йшов наш народ до Великої Перемоги.

Ми щиро вшановуємо своїх визволителів, які героїчно відстояли наше невід'ємне право жити вільно на рідній землі, які разом із солдатами антигітлерівської коаліції врятували від фашистського раб-

ства країни поневоленої Європи.

У ці дні ми віддаємо шану всім тим, хто у жорстокій битві виборював нашу свободу, хто захищав рідну українську землю від фашизму. У серці кожного українця жива пам'ять про мільйони мужніх і незламних українців, про їхню жертвовність в ім'я свого народу та рідної землі, котру вони захищають в зоні АТО.

Ми пам'ятаємо, якою страшною трагедією для українців була Друга світова війна. Ми пам'ятаємо, що той, хто захищає свою землю, завжди перемагає. Ця пам'ять робить нас сильнішими. Вона — запорука неминучості нашої перемоги сьогодні.

Юрій КАРМАЗІН,
Голова Партії захисників Вітчизни

Дорогі ветерани! Шановні країни!

Сердечно бажаю кожному миру і злагоди, доброго здоров'я, щасливих і довгих літ життя, добробуту і благополуччя кожній родині.

Нехай нашими неперехідними духовними цінностями, нашими найвищими чеснотами стануть священна пам'ять і глибока повага до тих, хто пройшов страшну

і сувору школу війни, хто у повоєнні роки відбудовував зруйновані міста та села, хто і сьогодні є для нас прикладом любові до Батьківщини, зразком витримки, мудрості й терпіння, щирої віри у щасливе майбутнє нашої незалежної держави.

На жаль так сталося, що цю знаменну дату ми зустрічаємо зі зброєю в руках. Подвиг ветеранів додає нам сил та насаги у нинішній боротьбі за свободу, незалежність та суверенітет України. Наші захисники продемонстрували усьому світу, що здатні захистити рідну Вітчизну, зберегти життя мирних громадян. Ми господарі на своїй землі, правда за нами — тож ми знову здобудемо перемогу.

Ігор ПАНАСЮК,
депутат Ірпінської міської ради
Партії захисників Вітчизни
голова Ірпінської
регіональної спілки ветеранів Афганістану

Шановні визволителі, ветерани Великої Вітчизняної війни!

Від усього серця вітаю Вас зі святом Великої Перемоги! У цей день ми знову повертаємося до незабутнього травня 1945 року, аби з глибокою повагою згадати тих, хто виборов нашу свободу у страшному поєдинку з фашистами.

Свята пам'ять про війну залишається з нами як високий зразок мужності, сили духу, самопожертви, тяжкої ратної праці, а водночас вічної скорботи за тими, хто віддав життя за свободу Вітчизни.

Тому для нас, нащадків і спадкоємців солдатів Великої Перемоги, найвищим законом буття є вірність їх священній справі і нетлінній пам'яті, довічна синівська шана і повага.

Цього дня ми схилиємося у доземному поклоні перед нині живими, усіма тими, хто проніс через лихоліття війни любов до Батьківщини і бажання бачити її можливою та квітучою.

Щиро бажаю вам, дорогі ветерани, міцного здоров'я та довголіття.

Іван ЛЕХМАН,
депутат Ірпінської міської ради
Партії захисників Вітчизни

З НАГОДИ СВЯТА ПЕРЕМОГИ!
Травневий день рахує мирні весни,
І ми йдемо до Вічного вогню,
Щоб в день святковий
в спогадах воскресли

Ті, хто не зміг зустріти цю весну.
Нехай літа зупинять біг у вічність,
Нехай не кличуть в небо журавлі.
Щоб ветеранам низько поклонитись,
Ми знов до вічного вогню прийшли.

КОМАНДА МЕДИЧНОЇ
РЕФОРМИ

стор. 3

ВІДЗНАЧЕННЯ
72-ОЇ РІЧНИЦІ
З ДНЯ ПЕРЕМОГИ

стор. 4

31-ША РІЧНИЦЯ
АВАРІЇ НА ЧАЕС —
СПОГАДИ УЧАСНИКА
ПОДІЙ

стор. 6

COMFORT LIFE:
ВИПРАВДАТИ ОЧІКУВАННЯ,
ВИКОНАТИ ОБІЦЯНКИ

стор. 8

МИ ПАМ'ЯТАТИМЕМО ПРО ПОДВИГ НАШИХ ЗЕМЛЯКІВ

23 квітня на території Ірпінського міського кладовища відбулось урочисте відкриття Алеї Пам'яті Захисникам України, побудованої в пам'ять Героїв, які стояли на захисті нашої Батьківщини в зоні проведення антитерористичної операції.

Тут були присутні військові, представники різних гілок влади, громадських організацій, волонтери, які долучилися до створення цього осередку пам'яті, родичі загиблих, побратими, молодь.

Відтепер кожен охочий може прийти сюди вшанувати світлу пам'ять та виявити повагу до подвигу наших Героїв, які віддали своє життя за Україну! Та більше того, це місце мусить постійно нам нагадувати про подвиг наших земляків, про те, якою дорогою ціною ми платимо за мир та спокій на рідній землі.

До пам'ятного знаку загиблим бійцям АТО ірпінчани поклали квіти, а настоятель храму на честь Різдва Богородиці УГКЦ Мирослав Латинник відслужив молебень.

«Сьогодні визначний день для нашого міста, нашого регіону. Ми відкриваємо Алею Слави нашим героям, героям ХХІ століття. Історію не можна зупинити. Дійсно, трагедія прийшла на нашу землю, прийшла в наші сім'ї. Неможливо викреслити наших рідних і близьких: синів, братів, чоловіків, батьків. Але у нас є можливість єдно

вшановувати пам'ять полеглих наших героїв. Адже самий найвищий подвиг воїна, який захищає Батьківщину – це віддати своє життя за свою землю, за свою домівку. І сьогодні це такий перший крок, крок по вшануванню наших найрідніших людей. І я думаю, що ця Алея Пам'яті буде нагадувати всім кожного дня, кожної секунди, що досить великою ціною дісталася нам воля, незалежність нашої України. Вічна пам'ять героям. Героям слава!», – говорить Матір загиблого солдата 25 окремого мотопіхотного батальйону «Київська русь» Василя Панасенка Олена Панасенко.

Пам'ять про загиблих Героїв завжди залишиться у наших серцях!

Навіки запам'ятаймо їх імена: Багіров Ільгар, Кірічек В'ячеслав, Єроценко Олександр, Ринкун Володимир, Ридзанич Максим, Панасенко Василь, Цапко Олег, Шкарівський Сергій, Давидчук Олександр, Горбенко Ігор, Старов Олександр, Стрюков Владислав, Гуменюк Олександр, Личак Микола, Фіцкалінець Василь, – це наші земляки, герої АТО, які поклали своє життя за долю і незалежність нашої країни.

Вічна пам'ять Героям!

Надія ФЕДЦОВА

ПОТРІБНО ЗІБРАТИ 25 ТИСЯЧ ГОЛОСІВ

На офіційному інтернет-представництві Президента України збирає підписи електронна петиція старшини 11-батальйону «Київська Русь» Едуарда Мальованого під заголовком: «Нагородити званням Героя України посмертно Олександра Леонідовича Гуменюка у день Незалежності!».

Олександр Гуменюк, командир 11-батальйону «Київська Русь», загинув в бою 15 серпня 2014 року поблизу села Малоіванівка Перевальського району Луганської області.

В петиції Едуард Миколайович нагадує Петру Порошенку, що 24 серпня минулого року на Майдані Незалежності на прохання присвоїти Олександру Гуменюку звання Героя України (посмертно), Порошенко відповів обіцянкою розібратись і задовольнити прохання. А також покликав свого помічника і дав доручення взяти контактний номер телефону Едуарда Миколайовича і сказав, що помічник передзвонить, що рішення буде позитивним.

Пройшов рік, дзвінок так і не поступив.

Давайте підтримаємо наших захисників, наших Героїв, зробіть репост або проголосуйте за петицією. Знайти її можна ввівши її номер № 22/035007-еп.

За посиланням: <https://petition.president.gov.ua/petition/35007>

ІРПІНСЬКИХ ВЕТЕРАНІВ ПРИВІТАЛИ З ДНЕМ ПЕРЕМОГИ

Напередодні Дня Перемоги депутати від Партії захисників Вітчизни та відомий благодійник Геннадій Мурашківський зі щирою вдячністю привітали ветеранів та дітей війни зі святом Великої Перемоги. З самого ранку почали навідуватися до кожного з подарунками, привітаннями та словами підтримки.

В цілому, 70 символічних продуктових наборів було вручено ветеранам, тисячі теплих слів було сказано, і стільки ж не сказано, бо ніякими словами не передати те, що є справжнім і чистим.

Перемога в тій жорстокій війні стала можлива завдяки подвигу кожного, хто утримував лінію фронту, хто працював в тилу, хто вижив і хто загинув в ім'я спільної великої Перемоги.

Ми завжди будемо пам'ятати мільйони українців, які віддали життя у боротьбі з фашистськими загарбниками.

Вічна пам'ять загиблим!

Велика шана живим ветеранам!

ВКЛОНЯЄМОСЯ ТИМ, ХТО НАВІКИ ЗАЛИШИВСЯ МОЛОДИМ

5 травня за участі військових, Спілки ветеранів Афганістану, медперсоналу, ветеранів, солдат в Клубі військової частини А2923 (Ірпінський військовий шпиталь) відбулися урочисті збори з нагоди 72-ої річниці Перемоги у Другій світовій війні, які завершилися святковим концертом мистецької студії «Мак».

Слово для привітання надали командирі військової частини, полковнику медичної служби Андрію Кіху. Андрій Юрійович привітав всіх присутніх зі святом та побажав міцного здоров'я, наснаги, сили, терпіння в боротьбі за незалежність нашої держави. Також запевнив у своїй вірі в те, що пам'ятаючи подвиг наших дідів, які перемогли окупантів тоді, ми зможемо перемогти зараз.

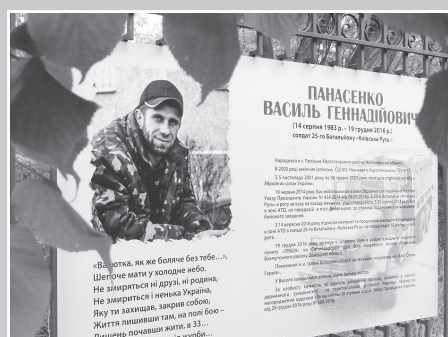
Завідуючий сектором Державної служби України у справах ветеранів війни та учасників АТО Сергій Стороженко привітав всіх від імені організації та побажав витримки працюючому персоналу, військовослужбовцям і, найголовніше, хлопцям, які зараз лікуються в шпиталі. А також пообіцяв, що Державна служба допомагає і буде допомагати всім ветеранам, всім учасникам АТО. Порадив не задумуючись звертатися до працівників, до голови Служби при виникненні якихось питань.

Голова регіональної Спілки ветеранів Афганістану (воїнів-інтернаціоналістів) Ігор Панасюк привітав воїнів, ветеранів, персонал закладу зі святом Перемоги! Особливу вдячність виразив медперсоналу, адже не з чуток знає, яку роль в житті людини взагалі, а тим більш на війні грає медик.

Ігор Валерійович не міг прийти з пустими руками, прийшов з нагородами. Відзнакою Президента нагороджено Юрія Іюста, другу нагороду отримав Василь Яловенко.

Скільки б не минуло часу, ніколи не померкне в пам'яті народній подвиг захисників, що віддали своє життя заради свободи і процвітання української землі. У ці травневі дні ми низько схиляємо голову і вклоняємося всім тим, хто відстояв нашу землю від поневолення, хто навіки залишився молодим, віддавши своє життя за перемогу.

ВІДКРИТТЯ МЕМОРІАЛЬНОЇ ДОШКИ ВАСИЛЮ ПАНАСЕНКУ

Відкриття меморіальної дошки Василю Панасенку, який загинув 19 грудня 2016 року, відбулося на алеї Героїв АТО.

Всі охочі прийшли вшанувати пам'ять бійця та інших учасників антитерористичної операції, які загинули на сході України. За загиблими була відправлена поминальна літія.

Вірш Наталії Рибальської, присвячений пам'яті Василя Панасенка
«Васютка, як же боляче без тебе...»,
Шепоче мати у холодне небо
Не змиряться ні друзі, ні родина,
не змиряється і ненька Україна,
яку ти захищав, закрив собою,
життя лишивши там, на полі бою –
лише почавши жити, в 33...
і ніде нам подітись від журби...»

Микола КРЕСТЯНОВ, хірург Центру лапароскопії Ірпінської міської клінічної лікарні зі 25-річним стажем, асистент кафедри у Клініці лапароскопічної та судинної хірургії НМАПО імені П.Л. Шупика:

– Треба сказати, що матеріально-технічна база нашого Центру перебуває на цілком високому рівні. А тобто у нас є все необхідне для успішного лікування хворих. У нас є лапароскопічна стійка з повним набором інструментів, гістероскоп, ендоскоп, цистоскоп та багато іншого сучасного обладнання. Багато хто з учасників мастер-класів, які часті гості Центру і приїжджають до нас з усієї України, круглими очима дивляться на такий інструментарій, бо про таке можуть лише мріяти. Наразі ми цілком відповідаємо рівню хорошої київської клініки. Та все це не падає з неба. Ми інвестуємо у свій розвиток, у підвищення кваліфікації, в обмін досвідом і ділові контакти, тому що базові інвестиції ніколи не програють. Ми також усіляко стимулюємо надавати допомогу медичній сфері регіону місцевою владою. Нам допомагають міські депутати. Як приклад можу назвати ім'я заступниці міського голови **Наталі Семко** та імена ірпінських міськдепів **Ігора Панасюка** та **Івана Лехмана**. Саме стараннями цих людей нинішнього року ми отримали прекрасне сучасне американське і німецьке обладнання. Секрет наших успіхів в тому, що ми любимо свою роботу. Звідси і бажання розвиватися і вдосконалюватися. Хто не йде вперед – той йде назад, третього не дано. Тільки рухаючись вперед, тільки постійно освоюючи нове, кожен день, до сну – ви можете почувати себе комфортно. Якщо ви зупиняєтесь – вас починає обганяти час.

Лапароскопічно ми виконуємо переконливо велику кількість операцій. Але ми також працюємо з дуже широким спектром патологій, починаючи від гінекології і закінчуючи стравоходом. Ми цілком здатні проводити ті ж самі операції, які роблять в Нью-Йорку чи в Лондоні. Але для цього потрібен соціальний запит. Коли він

КОМАНДА МЕДИЧНОЇ РЕФОРМИ

Перша лапароскопічна операція була проведена у 1986-му. За тридцять років ендоскопічна хірургія завдяки мікропроцесорній техніці зробила великий крок вперед. Сьогодні за допомогою лапароскопії виконуються всі традиційні операції. Центр лапароскопічної хірургії з висококваліфікованим персоналом і сучасним інструментарієм діє в Бучі в Ірпінській міській клінічній лікарні. Наша газета поспілкувалась з головним спеціалістом Центру – Миколою КРЕСТЯНОВИМ.

з'явиться, нам знадобиться три максимум шість місяців аби запрацювати на цьому рівні. Ми постійно їздимо вчитися, освоюємо нові й нові сегменти. Вчимося і самі теж вчимо. До нас приїжджають з усієї країни. Маріуполь, Ізмаїл, Дніпро, Одеса – ніби ж великі міста. Питаємо: чого ви приїжджаєте? – А тому що в Ірпінській клініці оперуються важчі, складніші, проблемніші випадки.

В медицині в цілому, і в хірургії зокрема, є велика необхідність командної роботи, бо лише командою одноступенів і сподвижників можна досягти результату. Люди, які підвищують кваліфікацію разом з тобою, вони знають що і як робити під час операції, як вести пацієнта після операції. Тоді все працює комплексно і злагоджено і наш пацієнт через 16-18 годин вже може йти додому. Людям навіть важко сприйняти це психологічно, що все пройшло так швидко. Відділення працює за принципом швидкого відновлення. Вас сьогодні прооперували і вам не потрібно чекати три-пять днів. Сьогодні прооперували, а завтра ви пішли додому.

Окремо хотілося б зауважити, що велика відповідальність лягає на головного лікаря клініки. Візьмим, наприклад, таке болюче питання, як пільгова категорія пацієнтів. Нічого немає безкоштовного, хтось все одно за це платить. Безкоштовно – це всього лиш психологічна ілюзія, звичка так думати, яку прищепили людям. Цього немає і ніколи не було. Колись за це платила так звана соціалістична держава, яка забирала у вас тисячу рублів, а давала вам сто, і казала, що медицина безкоштовна. Вона ніколи не могла бути безкоштовною. І тому знаходити інвестиції для пільговиків це робота головного менеджера лікарні, робота головного лікаря. У нього є заступники, які займаються внутрішньою політикою. Але щоб вирішувати внутрішні завдання, їм потрібен матеріал з яким працювати. Звідки придуть гроші? На це питання повинен відповідати головний лікар. У нього є право підпису, печатка, юридична адреса, банківський рахунок. У нього є вихід на мера, на заступників. Йому ніхто не відмовить, якщо він домовиться про щось хороше і реалізує якийсь благодійний проект, всі будуть лише аплодувати. Але якщо він нічого не робить, то звідки воно все з'явиться? Він повинен

працювати з депутатами, приходити на сесію, виступати, говорити, доводити свою позицію, відстоювати її. Він повинен регулярно навідуватись в кабінет до мера, до його заступника. Говорити про проблеми і знаходити якісь рішення. В Україні є гарні приклади, коли головний лікар має контакт з міськрадою. Він виходить з пропозицією – депутати голосують і лікарня отримує найнеобхідніше. Це завдання головного лікаря – організувати надходження коштів у свій заклад, який працює на громаду.

Реформа це матеріальне покращення, чи покращення якогось окремого моменту: логістики, наприклад, або матеріальної бази. Я вже неодноразово говорив, і це моє бачення ситуації, можливо, воно помилкове, але на даний момент часу воно саме таке, що в Ірпінському регіоні проводиться певна медична реформа незалежно від міністерства охорони здоров'я. Не так давно в цьому кабінеті, он за тим столиком, пили чай заступник мера, заступники головного лікаря, представники кафедри, представники відділення лікарні. Я вважаю це гарним початком і прикладом об'єднання. Люди об'єднуються не зважаючи на те, до яких політичних сил вони належать, тому що всі вони громадяни одного міста. Тому що під яким би вони прапором не ходили – соціальні питання нікуди не діваються. Поголошували, повоювали, підраховували хто скільки голосів набрав, а далі об'єднуйтеся на благо громади. І це все ж таки свідчить, що реформа в медицині йде. Тому що такої солідаризації раніше взагалі не спостерігалось, щоб от сюди в лікарню приїжджав заступник мера і не просто попіаритись, а для роботи. І цей процес потихеньку шириться країною. Ми проводимо конференції не лише в Києві. От, наприклад, нещодавно провели конференцію в Чернігівському онкодиспансері. На захід приїжджав замгубернатора області, що говорить про здорове ставлення. В чернігівчан є належне фінансування і вони теж розвиваються. Вони просять – ми приїжджаємо, оперуємо. Об'єднання людей завжди приводить до хорошого результату. Коли не сварять, не тицяють пальцем і не кажуть: ти поганий, а ти ще гірший. Всі погані, всі в гріху. В подібних прикладах я бачу позитивні зрушення, які свідчать, що реформа все ж таки йде. В чому це ще виражається в нашому регіоні? Виражається в тому, що

заступник мера **Наталія Семко** та депутати **Ігор Панасюк** та **Іван Лехман** підняли питання медицини на належно високий рівень розгляду і почали знаходити можливість фінансування галузі. Через спільні інтереси вони об'єднали зусилля, почавши цей рух, підключили весь депкорпус до голосування за виділення коштів на першонеобхідне. Пані Семко постійно цікавиться, з'ясовує: що треба, як треба? І це не просто слова. Тому що перед цим кожен рік ми говорили і писали про свої потреби, а чиновники лише складували все в ящик.

Інша складова реформи – без неї не може бути – це адміністрація лікарні: заступники головного лікаря Інна Комісарова та Інна Райко, Володимир Левчук. Вони теж вболівають за долю міста і вони долучилися до об'єднаної реформаторської команди. Ось цей ремонт, приміром, який розпочався. В доступній зорі перспективі буде завершено дах, буде проведено повне утеплення лікарні, вже хол обшито. Це вже реальний вклад, реальне реформування медицини на місцевому рівні.

Якщо ви помітили, у нас кожен новий міністр охорони здоров'я на весь голос трубив: я хочу провести реформу! Але за весь час в українській медицині жодна реформа не дійшла до свого логічного завершення. Попереднє керівництво держави започаткувало 22 реформи, результат – нуль. Теперішній уряд десь 9 реформ започаткував. Я буду радий якщо хоча б дві з них доведуть до розуму. Чому я так думаю? Тому що реформа це як ремонт квартири. Якщо у мене є гроші – я берусь за ремонт і роблю його настільки, наскільки у мене вистачає грошей, ремонт це річ завжди затратна. Тепер питання: а чи є в державі зараз можливість проводити реформу? Не фейкову, а належну. Відразу відповідь: немає таких коштів. Тому що у нас перше, що потребує реформи – це економіка, яка й може поповнити бюджет медичної реформи. По-друге, це армія. У нас іде війна і нам треба реформувати армію. Медицину можна поки що не чіпати взагалі. Я кажу як є, тому що є армія, яка потребує.

Все дійсно потребує змін. Змін мислення, тобто розуміння хто ми, де ми, і що нам треба. Потім все інше. Якщо займатися популізмом – чим зараз і займаються політики – то в нас і результату буде нуль. Тому що популістична політика, вона веде до того, що тебе або вб'ють, або скинуть з престолу, або будуть на кожному кроці і на всі лади згадувати. І якщо до свинини доживеш, то просто задумаєшся: а що ж я дурень такий робив? І гроші є, а непотрібні. І слава є, але недобра. А добре слово від людей почути – це цінніше за всякі гроші.

З Миколою Крестяновим розмовляла **Надія ФЕДЦОВА**

Можливо, це і є тією базовою причиною, що велосипеди не зникають на планеті, а навпаки множаться зі швидкістю в п'ять разів більшою, аніж населення міст, нині їх кількість вже перевищила за мільярд. І з них: 70% – використовується як засіб пересування, 29% – для відпочинку і лише 1% – для спортивних змагань. У багатьох країнах Східної і Південно-Східної Азії, таких як Китай, Індія, Індонезія велосипед – основний транспортний засіб з причини його дешевизни. А у Фінляндії велосипеди в повсякденному вжитку навіть попри суворий клімат, фіни їздять на них і взимку. І якщо в найбільш розвинутих країнах світу популярність велосипеду лише зростає (115 мільйонів велосипедистів лише в Західній Європі), у світі є й навпаки, наприклад, в тих самих країнах Східної і Південно-Східної Азії і в Західній Африці. Населення цих країн стає заможнішим і велосипед поступається автомобілю.

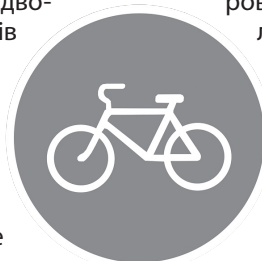
ЄДИНА ІРПІНСЬКА ВЕЛОДОРОЖНА СИСТЕМА

Напевне, радість руху і відчуття свободи людині сповна може дати лише велосипед, адже за тих самих енергозатрат ми переносимо себе на відстань в чотири рази більшу та ще й зі шестиразово більшою швидкістю.

Швеція – одна з найбільш «велосипедних» держав світу, там двоколісних більше аніж жителів країни. 60% стокгольмців або 20% мешканців Гельсінкі регулярно на педалях. В Японії таких – практично кожен другий, а в Пекіні – понад 8 млн. велосипедів. Хоча, може, й не дивно, адже

в Китаї виробляється близько 95% усіх роверів світу, в останні десятиліття більшість велосипедних фірм перенесли виробництво в цю країну.

Двоколісні служать не лише приватним особам. Як ми знаємо з вітчизняного досвіду – ними пересуваються поштарі. Але в бага-

тьох країнах вони також успішно служать в поліції – використовуються для патрулювання вулиць, адже є чудовим засобом стрімко й потай підібратись до підозрюваного. Велосипеди працюють як машини «швидкої допомоги» в Лондоні, Таллінні та багатьох інших містах, дозволяючи медикам швидше добиратися до пацієнтів в міських пробках.

В чому ж секрет популярності велосипедів і чому опиратися цій тенденції даремна справа? У розвинутих країнах велорух зростає завдяки оздоровчому спортивному навантаженню та екологічній чистоті. Але є й інші більш чи менш очевидні причини в короткій і далекоглядній перспективі. Велосипед може бути розумною або й єдиною транспортною альтернативою. В час пік велосипеди швидші автомобілів на 50%, за дослідженнями французьких фахівців.

Продовження на стор. 6

8 ТРАВНЯ – ДЕНЬ ПАМ'ЯТІ ТА ПРИМИРЕННЯ

ЛІНІЯ ОБОРОНИ, ЩО ПРОЙШЛА КРІЗЬ ПАМ'ЯТЬ І СЕРЦЕ

1939
1945НІКОЛИ
ЗНОВУ

8 травня Україна відзначає День пам'яті і примирення. Цей день присвячений пам'яті понад 60 мільйонів людей загиблих на Другій світовій війні.

До Дня пам'яті та примирення і Дня Перемоги 8 травня відбувся урочистий мітинг-реквієм біля ДОТу по вулиці Чумацький шлях (Канадське містечко) на землях лінії оборони Києва.

Привітати зі святом Великої Перемоги приїхали селищний голова Гостомеля Юрій Прилипко, народні депутати України Віталій Купрій та депутат України 4-ох скликань Юрій Кармазін, голова регіональної Співки ветеранів Афганістану, льотчик-випробувач перший Герой України Олександр Галуненко, гене-

рал-лейтенант авіації Володимир Захаров, та генерал-лейтенант авіації Олександр Коропов, голова президії Великої ради отаманів українського козацтва Олександр Левандо, відома поетеса Юлія Савенко та інші.

Після святкового концерту, в якому взяли участь відомі селищні колективи «Хвиля танцю» (ЗОШ №13), співочий гурт «Феєрія» оркестр барабанщиків Ірпінського коледжу, усі мали можливість за давньою традицією продовжити святкування за святковим столом.

9 ТРАВНЯ – ДЕНЬ ПЕРЕМОГИ НАД НАЦИЗМОМ У ДРУГІЙ СВІТОВІЙ ВІЙНІ

ВІДЗНАЧЕННЯ 72-ОЇ РІЧНИЦІ З ДНЯ ПЕРЕМОГИ У ДРУГІЙ СВІТОВІЙ ВІЙНІ

Для всіх нас 9 травня стало символом всепермагаючої сили добра і справедливості, величі народу, який захистив світ від фашистського рабства. Це свято, яке проноситься по всій нашій країні: у великих містах і маленьких селищах, у серцях великої кількості людей.

Кожна річниця Перемоги – це завжди світлі почуття і дзвони пам'яті, що б'ють у людські серця. Це долучення до подвигу, рівня якому не знає планета.

В Ірпені в цей день з самого ранку розпочалися урочистості з нагоди Дня Перемоги у Другій світовій війні і тривали до пізнього вечора.

МІТИНГ З НАГОДИ 72-Ї РІЧНИЦІ ПЕРЕМОГИ НАД НАЦИЗМОМ У ДРУГІЙ СВІТОВІЙ ВІЙНІ

9 травня в Ірпені біля меморіалу загиблим воїнам на алеї Слави розпочалися заходи до Дня Перемоги.

Зібралися жителі міста, ветерани Другої світової війни та члени їх родин, діти війни, перший заступник Ірпінського міського голови Дмитро Христюк, народний депутат України Юрій Кармазін, заступник Ірпінського міського голови Наталія Семко, керуючий справами виконавчого комітету Дмитро Негреша, Ігор Панасюк, депутати Ірпінської міської ради, представники Спільки ветеранів Афганістану (воїнів-інтернаціоналістів) та учасників АТО, священнослужителі Ірпінського регіону, курсанти та адміністрація Університету державної фіскальної служби України.

З промовою виступили: перший заступник міського голови Дмитро Христюк, народний депутат України 4-ох скликань Юрій Кармазін, учасник та інвалід Другої світової війни Микола Бурлака; молодь Ірпеня виконала пісні і вірші на воєнну тематику та подарували ветеранам квіти.

З облич присутніх стало зрозуміло, що щось містичне і символічне відчула більшість, коли в такий холодний і похмурий день саме під час виходу до вітального слова Миколи Бурлаки з-під хмар визирнуло сонечко, це було коротке вітання з небес.

Традиційно курсантами податкової міліції було здійснено урочисте покладання гірлянди військової слави.

Присутні хвилиною мовчання вшанували героїв, які віддали свої життя за

Слід зазначити, що під час Другої світової війни в Україні загинуло, за різними оцінками, від 8 до 10 мільйонів людей, з них цивільного населення близько 5 млн. Разом з тим, 2,2 мільйона було вивезено на примусові роботи до нацистської Німеччини, 10 мільйонів втратило притулок. На цілковиті руїни було перетворено понад 700 міст та селищ міського типу, майже 30 тисяч сіл.

Батьківщину, поклали квіти до меморіалу загиблим воїнам, а протоієрей Олександр Федоричко та священнослужителі Свято-Троїцького храму відслужили поминальну літургію.

НА ДОТАХ В РОМАНІВЦІ ВІДСВЯТКУВАЛИ 72-ГУ РІЧНИЦЮ ПЕРЕМОГИ У ДРУГІЙ СВІТОВІЙ ВІЙНІ

Вже зранку біля ДОТу почали збиратися гості. Мешканці мікрорайону прийшли вшанувати пам'ять тих, хто поклав своє життя за свободу і світле майбутнє своїх нащадків.

На святкування прибули: народний депутат України чотирьох скликань **Юрій Кармазін**, керівник відділу внутрішньої політики Київської обласної ради **Олександр Євстратов**, голова Київської обласної спілки ветеранів Афганістану **Олександр Янковський**, керівник воєнного госпіталю «Лісова Поляна» **Віктор Олійник**, перший заступник мера **Дмитро Христюк**, члени Ірпінської регіональної спілки ветеранів Афганістану, двічі кавалер ордена Червоної Зірки, продюсер **Юрій Мірошніченко** зі своїм колегою по кінематографу режисером **Вінсентом Меттелем** та його дружиною **Вільгельміною Меттель**, а також керівник ТОВ «Ірпінсьпечтехніка», учасник АТО **Олександр Ніколаєць** та учасники клубу воєнно-патріотичного виховання «Ратібор» з керівником **Олексієм Дубасом**.

З числа запрошених були народний артист України **Олексій Горбунов**, директор Університету Державної Фіскальної Служби України **Павло Пашко**, керівник міжнародної асоціації дослідників фортифікації «Цитадель» **Павло Нетьосов** та учасники АТО, які проходять лікування та реабілітацію в Ірпінському військовому шпиталі.

Організаторами заходу є депутати Ірпінської міської ради **Ігор Панасюк**, **Іван Лехман** від Партії захисників Вітчизни. Слід зазначити, що захід відбувся завдяки Ірпінській регіональній спілці ветеранів Афганістану та Міжнародній асоціації дослідників фортифікації «Цитадель» та клубу «Ратібор», які доклали неабиякі зусилля по реставрації цього історично важливого місця. ДОТ №428, на якому і відбувалося святкування входив до складу першої лінії оборони київського укріпленого району; був побудований в 1929-1935 рр. Час ніби і не торкнувся бетонних стін цієї споруди. Діти без будь-якого страху лізли і на дах ДОТу і з цікавістю зазирали до середини.

Гостей пригощали смачною кашею, гарячим чаєм, у кожного була можливість

подивитися на види озброєння, спробувати розібрати/зібрати зброю, а також насолодитися святковою концертною програмою за участю поета та композитора Юрія Булгачова, вокально – інструментального гурту «Перевал», співака Миколи Волошина, танцювального колективу Ірпінського економічного коледжу та співачки Вікторії Кашинської.

Із промови народного депутата України 4-ох скликань Юрія Кармазіна: «Я хочу ще раз подякувати всім, хто сьогодні зберігає цей ДОТ, хто тримає цю пам'ять, передає її. Звісно хотілося щоб тут ще й урядовці побували, тому що у нас на сході таких ДОТів немає і на російському кордоні не було, на превеликий жаль».

Всім бажаю добра злагоди наснаги і перемоги. Перемоги над нашим спільним ворогом, який виявився нашим сусідом, про якого ми думали, що ми ледь не брати, а він виявився жорстоким ворогом. І я переконаний, що ми його переможемо. Але переможемо тільки враховуючи досвід ветеранів, яких ми сьогодні чули, бачили, шанували. Я хочу побажати всім для цього з'єднаності нації. Бажаю перемоги і всіх вітаю з перемогою, яку нам доставили наші діди батьки!».

А ось до вітального слова виходить **Августа Леонтович** – партизанська зв'язкова:

«Я учасник бойових дій партизанської групи. Під час війни сім'я моя знаходилась в лісі, по завданню батько був призначений лісником і тримав весь час зв'язок з партизанами. Спочатку одиночки, потім групи, були і цілі загони. Це прямо під носом фашистів. Але вони, слава Богу, боялися глибоко до лісу ходять. Група наша складалася з нашої сім'ї: батько, мати, бабуся і я. Мені було десять років. Моє завдання було ходити до села Калинівки. До села я йшла з грибочками, ягідками, ніякої підозри. Назад я йшла з молочком, з якимись продуктами... Але коли я йшла з дому, мені треба було сказати слова, зовсім не якісь особливі, звичайні, а звідти мені переказували те, що я маю сказати дома, теж звичайні слова».

Мене якось спитали, чи було мені страшно? Дорослим так, тому що ходили по лезу ножа. Наприклад, взяти той факт, що під носом у німців батько перевозив пушку, що ми рятували лікували партизанів, і показували дорогу. Коли одна група прийшла, мені треба було перевести їх вночі на хутір. Дорога полем, туди я йшла, боялася, щоб ніяка засада ніде ніхто не перестрів, я вела людей, а назад я бігла налякана, бо ніч, темно, щоб швидше потрапити додому.

Ну, якщо розповідати скільки було всяких пригод, і смішних, і серйозних, і страшних, все не перекажеш. Але це все пережило, все це пройшло. І думали, що 9 травня дочекались і буде мир, ось закінчиться війна. Закінчилась. Але не так легко нам жити, не так все складається, як думалося. Війна іще одна, хоч не власна – в Афганістані – наші люди гинули, захищали, війна в АТО, яка зараз продовжується.

Дуже добре, що сьогодні святкується 9 травня і дуже прикро, коли стоїть питання, в когось рот озвучує такі слова: «чи святкувати 9 травня?». Навіть таке чула: «А хто вас просив здобувати перемогу? От якби ми були під німцями...». А знають вони, що то таке було? Побули вони в тій шкурі? Побули в шкурі в цій шкурі, чи шкурі тих, в кого забрали дітей на заводи працювати до Німеччини? Забирали в мати дітей, сина, дочку з сім'ї – голосили як на похоронах. І потім розказувати як би нам було добре. Та нам добре тільки дома, із своїми!

Кому це треба, голову треба на плечах мати молоді і думати. Хіба то люди, хіба то держава, яка би забула за предків. Навіть ті, що до революції були воїни, герої, їх в свій час шанували і після того, як революція пройшла їх ще шанували. А як можна забути героїв, учасників бойових дій, ветеранів, які брали участь в вітчизняній війні? Як забути воїнів які воювали в Афганістані, як забути?... Пройде час і АТО теж можна буде забути?! Питати чи святкувати перемогу, чи ні! А перемога буде. Мир буде! Буде мир взагалі між всіма народами! Як колись ми дружили, тому що люди є люди. Основна маса це добрі, порядні люди».

Незважаючи на холодну сиру погоду, прийшли ветерани, прийшли хлопці, які воювали на Сході і продовжать воювати, прийшли небайдужі люди, аби разом зустріти цей день – День Перемоги! А з ними прийшла віра в людей і віра в наступну перемогу!

31-ша РІЧНИЦЯ АВАРІЇ НА ЧАЕС

Згадує Валерій Гуменюк, архітектор, автор пам'ятника Володимиру Праву:

«1986 році жив я в Бучі, в гуртожитку. Ми там часто збиралися з друзями, на гітарі грали, співали. 26 квітня якраз була така зустріч. Сидимо ми в мене, чаюємо, і тут... а в кімнаті ще один мій приятель був, його жінка працювала на швидкій допомозі, і тут йому дзвінок – всіх викликають в Чорнобиль. Щось там сталося, ще не знаємо що. Терміново всім – швидка, пожежна – всім туди. Прошло годин зо дві, дзвонить вона знову, каже терміново зачінайте всі квартирки, закупорюйтеся, нікуди носа не висовуйте, бо щось страшне сталося, радіація, щось таке. Ми посміялися – та де той Чорнобиль, поки воно дійде до нас. Вранці вже Аня приїхала, розказала, що там щось страшне, що на вулицю не треба виходити. Але ж радіації не видно, тому повірити важко. Ми собі живем своїм життям. Це якраз була неділя, вихідний, і ми йдемо на пікнічок в Бучі. Шашлик в лісочку зробили, посиділи. А ввечері голова як почала боліти і так тиждень, ніби стержень в голову засадили. Потім вже зрозуміли. В понеділок я поїхав у проектний інститут Київ ЗНІЕП, заходжу в групу – ніхто нічого не знає. Кажу Чорнобиль бомбонув. Потім був період з дощами. Ми від тих дощів ховалися куди могли, такі зливи були.

Фото з архіву Валерія Гуменюка

Перше травня ніхто не оголошує нічого. У Києві парад, в Ірпені парад. Якраз у мене фотоапарат був «Зеніт». Я вийшов на парад і весь парад відзняв: колони, дітки і на вулиці і в машинах люди».

Оскільки Чорнобильська АЕС була графітно-водним реактором, саме графіт передбачав легкозаймистість всієї системи. Після вибуху в ньому залишилось близько 800 тон графіту, який почав горіти. Пожежа тривала 10 днів і забрала життя 31 людини. Остаточо графіт перестав горіти лише 10 травня.

Пожежники, які прибули на місце катастрофи, не мали ізолюючих протигазів. Їх просто не попередили про особливості ситуації. В результаті радіоактивні речовини потрапили в дихальні шляхи. Одним з перших, хто прибув на пожежу 4-го блоку, був першорозрядник, лейтенант внутрішньої служби Володимир Павлович Правик. Як начальник варті Чорнобильської 2-ї пожежної частини, він, разом з командою, з'явився на місці катастрофи вже через сім хвилин після вибуху і взяв на себе керівництво діями пожежників. Герой помер у 6-й клінічній лікарні Москви 11 травня 1986 року. Похований у Москві на Митинському кладовищі, ділянка 162.

В Ірпені, куди переїхали батьки Володимиром Правика, також встановлено пам'ятник Герою, а з часом і сам парк назвали в його честь.

Валерій Гуменюк:

«Мені була поставлена задача – знайти місце в Ірпені і розробити проект пам'ятника, я ще тоді працював головним художником Ірпеня. Петро Андрійович Берегеля був тоді моїм безпосереднім шефом. У мене було три варіанти розташування. Перший – біля Кінотеатру. Другий – на Садовій, там де алея, вона мала бути перегороджена, там пішохідна зона, щоб об'єднати дві частини парку. Третій – в цьому парку. Я подивився, походив. Ну, тут була якраз полянка, нічого вирізати не треба, жодного дерева. Я глянув – класно. Куці були, заросло все, але класно. Думаю: поруч дві школи, дітки будуть тут, можливо будуть доглядати. Запропонував я цей варіант – пішло.

Коли робили сам пам'ятник, були проблеми. У мене був задум: оце знизу символізує вогонь Чорнобиля, а тут з нього виходить чиста форма, вже саме погруддя Правика. Зробили спочатку халтурно, нереалістично, довелося знімати переробляти. Зробили нормально, щоб вогонь був рваний. Хоча кутки можна було б і замазати, але ж спішили. Фірма хороша робила, хлопці-спеціалісти з Лісової Бучі. Все чітко зробили і ліхтарі поставили.»

Пам'ятники бережуть пам'ять про славетних. Вони бережуть нашу пам'ять від ерозії часу, тому що героям час нестрашний.

Надія ФЕДЦОВА

Продовження. Початок на стор. 3

Голландські ж дослідники виявили той факт, що кількість ДТП в спальних районах їхніх міст зі з'явою велодоріжок зменшилась від 20% до 70%. Велопересування покращує міський простір: 20 велосипедів можуть бути припарковані на місці одного автомобіля. Велосипедоване місто збільшує мобільність свого населення, зменшує кількість викидів вуглекислого газу в атмосферу, знижує навантаження на дорогах, підвищує рівень здоров'я і зменшує затрати на його охорону (згідно статистики велосипедисти живуть на 10 років довше). І ще: в перший рік їзди на велосипеді людина худне в середньому на 6 кг. Отож ось вони причини, чому в Західній Європі налічується 115 мільйонів велосипедистів, стабільно зростаюча цифра.

Але водночас ця публікація це публікація і на іншу тему: чого немає в Ірпені. А немає:

1) Інвестицій у велоінфраструктуру і подібної статті витрати в програмі розвитку міста.

2) Комплексної системи велодоріжок, скрупульозно і усебічно спроектованої і якісно побудованої (фахові проєктанти в цій галузі в Україні є). Велодоріжок як в паркових і відпочинкових зонах, так і на дорожніх магістралях міста.

3) Велостоянок, причім під накриттям і під охороною. 4) Системи прокату велосипедів. А тобто наше місто немає своєї велосипедної політики як такої.

ЄДИНА ІРПІНСЬКА ВЕЛОДОРОЖНА СИСТЕМА

До прикладу мережа велосипедних маршрутів польського Гданська складає 600 км. Поляки вже навіть реалізують проєкт велосипедного сполучення Гданська з сусідніми містами Сопотом і Гдинею. Зрозуміло, що туристична привабливість їхнього краю для іноземних велотуристів лише зростає. До речі, згідно маркетингових досліджень, ве-

лосипедисти схильні робити покупки поблизу пунктів роверного прокату.

Втім є й в Україні на кого рівнятися. Наприклад, в одному з найкомфортніших українських міст Вінниці загальна протяжність велодоріжок, яка підлягає облаштуванню до 2020 року, становить 80 кілометрів. Крім цього, місто активно залучає гранти для розвитку своєї вело-

інфраструктури. Зокрема, за підтримки Швейцарського бюро співробітництва в Україні з 2017 року там стартує проєкт, на реалізацію якого виділили 290 000 швейцарських франків (приблизно 7 500 000 гривень). В рамках цього проєкту планують встановити близько 30 велопарковок, закупити велосипеди і додаткове обладнання, впровадити «муніципальний велопрокат», а також провести ряд освітніх і просвітницьких робіт. У той же час у Львові, який прийнято вважати флагманом в цьому напрямку, вже налічується близько 100 кілометрів велодоріжок. Всі прокладені і введені в експлуатацію львівські велосипедні доріжки промарковані відповідними піктограмами, що робить більш зручним і більш впорядкованим пересування по дорогах міста. Там почали розвивати цей напрям ще в 2011 році і планують до 2020 року збільшити загальну протяжність велодоріжок до 268 кілометрів. Також в цьому році було введено пробні дорожні знаки для велосипедистів. Ці українські міста не шкодують не тільки бюджетних грошей для сталого розвитку, а й успішно залучають інвесторів для реалізації своїх велосипедних стратегій.

Популярність велосипеда в розвинутих країнах світу це результат політики їхніх урядів і старань велоактивістів. І останніх – передовсім. Тож сподіваємось послужитися цією газетною публікацією об'єднанню ірпінської велоспільноти для результативного діалогу з владою міста.

Надія ФЕДЦОВА

В ґрунті речей ми, Ірпін'я, є поселенням в лісі. Задерши голову ми повинні бачити небо крізь високі віти дерев. А піднімаючи упавшу шапку задумливо посміхатись мерехтливим тіням на землі. Наші вулиці – це просіки, білка повинна переходити наше місто не опускаючись долі. Та тільки з лісового поселення ми вже скотились зі своїми показниками нижче таврійського Сімферополя – найменш зеленого міста України. А тобто зелені легені кожного ірпінчанина вкоротились останнього часу до 4 квадратних метрів насаджень, проти, наприклад, 38 м. кв. жителя промислової Горлівки на Донеччині чи хоча б 16 м. кв. киянина.

Продовження читайте в наступному номері ншої газети під назвою «Останні дерева»

ГРАФІК ВІДКЛЮЧЕННЯ СВІТЛА В ІРПІНСЬКОМУ РЕГІОНІ В ТРАВНІ

Можливе відключення електроенергії у зв'язку з плановими роботами.

16 травня в смт Гостомель буде проводитися капітальний ремонт, можливі відключення з 8:00 до 17:00 на вул. Свято-Покровська, Нова, Бучанське шосе.

В с. Мощун буде проводитися капітальний ремонт, можливі відключення на вул. Вишнева.

17 травня в м. Ірпінь буде проводитися капітальний ремонт, можливі відключення з 8:00 до 17:00 на вул. Маяковського, Кочура, Личака, Озерна, Пролетарська, Громадянська.

19 травня в м. Ірпінь буде проводитися капітальний ремонт, можливі відключення з 8:00 до 17:00 на вул. Котляревського, Гостомельське шосе, 9 Лінія, Полтавська, Покровська, Озерна, Пролетарська, пров. Громадський.

22 травня в м. Ірпінь буде проводитися капітальний ремонт, можливі відключення з 8:00 до 17:00 на вул. Маяковського, Кочура, Личака, Озерна, Пролетарська, Громадянська.

23 травня в м. Ірпінь буде проводитися капітальний ремонт, можливі відключення з 8:00 до 17:00 на вул. Центральна, 8-го Березня, Соборна, Мінеральна, Громадянська.

24 травня в м. Ірпінь буде проводитися капітальний ремонт та розчистка траси повітряної лінії, можливі відключення з 8:00 до 17:00 на вул. Свято-Покровська.

чення з 8:00 до 17:00 на вул. Северинівська, 9 Лінія, Покровська, Озерна.

25 травня в м. Ірпінь буде проводитися капітальний ремонт та розчистка траси повітряної лінії, можливі відключення з 8:00 до 17:00 на вул. Підгірна, Озерна.

26 травня в м. Ірпінь буде проводитися капітальний ремонт, можливі відключення з 8:00 до 17:00 на вул. Пісочна, 1 Лінія, Квіткова.

29 травня в м. Буча буде проводитися капітальний ремонт, можливі відключення з 8:00 до 17:00 на вул. Артема.

30 травня в м. Ірпінь буде проводитися капітальний ремонт, можливі відключення з 8:00 до 17:00 на вул. Гончара, 11 Лінія, Северинівська, 74-й Стрілецької дивізії, Антонова.

31 травня в смт Гостомель буде проводитися капітальний ремонт, можливі відключення з 8:00 до 17:00 на вул. Свято-Покровська.

ЧИННІ ТАРИФИ НА ВОДУ ДЛЯ НАСЕЛЕННЯ ТА ПІДПРИЄМСТВ

КП «Ірпіньводоканал» повідомляє, що згідно Постанов НКРЕ КП за № 551 та № 552 від 26.04.2017 року «Про внесення змін до постанов Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері енергетики та комунальних послуг», від 16.06.2016 року № 1141 та № 1142 встановлені та вводяться з 12 травня 2017 року тарифи на послуги водопостачання та водовідведення:

Тариф на послуги	Діючий тариф з 02.08.2016 р. (грн. за м³) з ПДВ	Новий тариф з 12.05.2017 р. (грн. за м³) з ПДВ	Групи споживачів
централізоване водопостачання	5,496	6,852	Споживачі приватного сектору, бюджетні установи та інші підприємства.
централізоване водовідведення	8,796	11,028	
РАЗОМ:	14,292	17,88	
послуга з централізованого постачання холодної води (з використанням внутрішньобудинкових систем)	5,80	7,344	Всі групи споживачів, які знаходяться у багатопверхівках в тому числі: населення комунального сектору, бюджетні установи та інші підприємства.
послуга на водовідведення	9,29	11,82	
РАЗОМ:	15,09	19,164	

Тарифи на послуги з централізованого постачання холодної води, водовідведення встановлюються вперше, споживачами зазначеної послуги є мешканці багатопверхівок.

Для решти споживачів (приватний сектор, бюджетні установи та інші організації), яким не надаються послуги з централізованого постачання холодної води, водовідведення (з використанням внутрішньобудинкових систем) тарифи на централізоване водопостачання та водовідведення залишаться без змін згідно Постанови НКРЕКП № 1253 від 16.04.2015 року.

ШАНОВНІ МЕШКАНЦІ І ГОСТІ МІСТА, ЗВЕРТАЄМО ВАШУ УВАГУ, ЩО ВІД ІРПІНСЬКОЇ ЗАЛІЗНИЧНОЇ СТАНЦІЇ ДО ТРЦ «ЖИРАФ» ЩОПІВГОДИНИ КУРСУЄ БЕЗКОШТОВНИЙ МАРШРУТНИЙ АВТОБУС!

РОЗКЛАД безкоштовного маршруту (помаранчево-білий mercedes sprinter)	
ЗІС ІРПІНЬ – ТРЦ «ЖИРАФ»	
10:00	10:30
11:00	11:30
12:00	12:30
13:00	13:30
14:00	14:30
15:00	15:30
16:00	16:30
17:00	17:30
18:00	18:30
19:00	19:30
20:00	21:00
ТОРГОВО-РОЗВАЖАЛЬНИЙ ЦЕНТР ЖИРАФ	

РЕМОНТ ВЗУТТЯ

КЛЮЧІ ВИГОТОВЛЕННЯ

РЕМОНТ

ЗАТОЧКА

Адреса:
вул. Шевченка, 5,
вхід з правого боку РАЦСУ
Ремонт взуття:
097 682 14 24
Виготовлення, заточка
ключів: 067 854 12 86

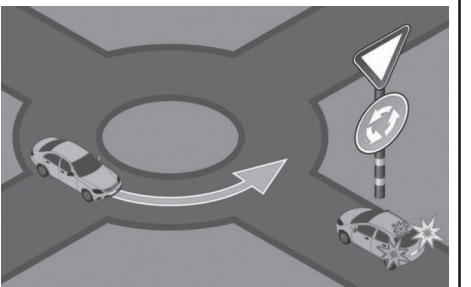
ВОДІЇ, ЗВЕРНІТЬ УВАГУ! В УКРАЇНІ ЗМІНИЛИСЯ ПРАВИЛА ПРОЇЗДУ ПЕРЕХРЕСТЬ З КРУГОВИМ РУХОМ

Верховна Рада прийняла законопроект 4246, згідно з яким в Україні введено єдиний стандарт проїзду перехресть з круговим рухом.

Згідно з прийнятим документом, відтепер усі автомобілі, які вже рухаються по колу, матимуть перевагу перед тими автомобілями, які тільки виїжджають на перехрестя, якщо інше не передбачено додатково встановленими знаками пріоритету.

Єдині правила проїзду перехресть з круговим рухом були прийняті у зв'язку зі складною соціально-економічною ситуацією в Україні: відсутність дорожня розмітка та дорожні знаки на автодорогах, а також різні правила перетину перехресть з круговим рухом у різних містах країни призвело до великої кількості аварій на таких ділянках.

За статистикою введення такої схеми проїзду в різних країнах сприяло зниженню аварійності на перехрестях в середньому на 80%.

Думки самих водіїв з приводу нововведення розділилися: одні вважають, що потрібно красти чужеземні правила неправильно, адже в українців свій менталітет і правила руху мають теж бути свої; інші ж вважають, що прийняття закону спрощує розуміння дорожнього руху і має свої переваги для тих, хто часто подорожує автомобілем за кордон.

В АТЕЛЬЄ З РЕМОНТУ ОДЯГУ В ГОСТОМЕЛІ ПОТРІБНА МАЙСТРИНЯ!

Шість днів на тиждень з 9:00 до 17:00, з/п від виробітку.

Можна з невеликим досвідом, але з бажанням вчитися, швидкість і дружелюбність – обов'язкові.

Деталі за тел: 066 038 34 38 Наталія

У наш творчий і дружній колектив потрібні швачки і кравчині з досвідом роботи в цех на постійну роботу.

.....

Шиемо на даний момент жіночий та дитячий одяг з трикотажу, шифону, велюру, гіпюру, сітки та інших видів тканин. Дуже великий асортимент. Наші кравці шиють від початку і до кінця (не по процесам).

Графік роботи Пн.-Пт. з 9.00-18.00.
З/п від виробітку. м. Ірпінь
Контакти: 068-345-49-89, 050-543-48-95
Ілона Василівна (директор)
068-55-278-15, 063-15-36-777 Валерія (менеджер)

COMFORT LIFE: ВИПРАВДАТИ ОЧІКУВАННЯ, ВИКОНАТИ ОБІЦЯНКИ

Будівельна компанія ТОВ «Comfort Life» один з найбільших забудовників Ірпеня, на ринку нерухомості з 2007 року. «Comfort Life» будує комфортне життя, будує надійні фортеці, в яких живе щастя. Використовуючи сучасні технології, компанія робить реальністю мрію про доступне і комфортне житло, комфортне як всередині, так і зовні, реалізуючи концепцію створення не просто затишної квартири, а цілої зони комфорту, в якій буде жити покупець нерухомості. Кредо компанії: виправдати очікування, виконати обіцянки.

Більш наближену картину дала наша розмова з одним із засновників «Comfort Life» Романом Дріждженком.

«Фірма починала 10 років тому з будівництва котеджів у Київській області, в процесі розвитку перейшовши до зведення багатоквартирних житлових будинків. У перших проектах були помилки, за які нам соромно, – розповідає пан Роман, – але так буває завжди, професіоналами не народжуються, ними стають. Головне, я вважаю, що ми заточені і постійно спрямовані на поліпшення, на прогрес, на бажання зробити кожен новий проект більш привабливим, більш якісним, більш зручним. У компанії були складні моменти, і ми їх пройшли завдяки тому, що у нас максимально правильно вибудовані пріоритети – догодити людям, виправдати надії. Саме це дало свої плюси і свої результати. Я скажу: і слава богу, що ці моменти були. Тому що в труднощах ти стаєш мудрішим, ти стаєш сильнішим і сприйнятливим до правильної критики, до навчання і росту. Але це вже позаду, ми це пройшли».

«Comfort Life» за конкуренцію, але конкуренція повинна бути правильною і здоровою. У конкуренції продукт поліпшується. Конкуренція допомагає

зробити житло «скажемо так, більш смачним, допомагає відточувати свою майстерність і прогресувати».

Питання багатоквартирної забудови завжди звучить дразливо. Але Роман Дріждженко вважає, що процес урбанізації – неминучий. «Він буде йти в будь-якому випадку. Через це проходять всі країни, ми не виняток. Просто потрібно до цього правильно ставитися, а не бурчати «понаїжджають тут...». Ну, вибачте, ми всі громадяни однієї країни. Ірпінчани теж колись сюди приїхали, теж якось тут осіли в свій час. Просто я за те, щоб все це відбувалося правильно. Щоб корінне населення страждало менше і відчувало позитивні сторони. Наприклад, я повністю підтримую ініціативу перевести парк Стельмаха в рекреаційну зону і передати його місту. Якщо нам випаде така можливість, то ми, звичайно, вважатимемо за честь взяти участь в цьому проекті. Хотілося б все-таки, щоб там парк зберігся. Я так розумію, що і наші депутати, і мер за те, щоб там все-таки був парк. Але наскільки мені відомо, тривають судові процеси, адже парк знаходиться в приватній власності. Хотілося б, аби в Ірпені було побільше паркових зон, зон відпочинку».

Але «Comfort Life» не тільки будує житло і платить мільйонні податки в

державний бюджет. Для компанії важливо відчуття своєї соціальної відповідальності та людського обличчя. І про це говорять факти.

Ось що спонукало співзасновників «Comfort Life» інвестувати в безкоштовне житло для учасників бойових дій. Говорить Роман Дріждженко. «Я патріот своєї батьківщини, і вважаю за честь чимось послужити воїнам, до того ж по натурі мені все це близьке, я служив в армії і міг би сам зараз воювати, якби була інша ситуація в житті. Це дійсно честь для компанії зробити хоча б якийсь внесок і послужити нашим героям, нашій країні. Це дуже приємно і хотілося б брати участь в подібних проектах і надалі. Дай бог, щоб тільки дозволяли ресурси. До нас часто звертаються учасники бойових дій на Сході і ми всіляко їм допомагаємо і не тільки житлом. Ми беремо участь у фінансуванні медичних операцій, в реабілітації і так далі. Ініціатива, до речі, народилася в особистій бесіді з депутатами Ігорем Панасюком і Іваном Лехманом. Ми дізналися про їх ситуацію, їхні проблеми і вирішили попрацювати на благо батьківщини. З перших днів АТО ми регулярно беремо участь у фінансуванні армії і добровольчих батальйонів, а також нацгвардії. Допомагаємо систематично. Відгукуємося на прохання. Напевно, не було такого місяця, щоб ми чимось не допомагали нашим воїнам, починаючи від обмундирування і закінчуючи безкоштовним житлом або вели-

кими знижками в ціні на нерухомість. На жаль, зараз ми не можемо собі багато чого дозволити з того, щоб хотілося зробити. На ринку спад, дельта заробітку стала набагато вужчою. Деякі мої колеги навіть заморозили свої проекти і не хочуть більше будувати, не бачать в цьому особливого сенсу – дуже мало заробляють, а ризики великі. Ті, хто будують за кредитні кошти, у них зараз важка ситуація і вони ледве-ледве тримаються на плаву. У нас же жодне будівництво не кредитне, а це – 90% успіху».

«Comfort Life» в повному обсязі фінансує будівництво дитячого садка в центрі Гостомеля, яке буде завершено до осені, і ще один садок буде в одному з ЖК селища. Також в Гостомелі компанія відремонтувала два спортзали, один з яких вже приносить вагомий плод – чемпіон України з хортингу, чемпіони з інших єдиноборств.

Будівельна компанія «Comfort Life» це соціально відповідальний бізнес, патріот України і команда одностудію, вимогливих до себе і уважних до своїх клієнтів. Життя це довело.

Вітаємо з днем народження іменинників квітня!

**ШЕВЧЕНКА
ЛЕОНІДА
ВОЛОДИМИРОВИЧА
ЛІХАШВУ
ЛЕОНІДА ІЛАРІОНОВИЧА
ЧИЧИКА
ІВАНА ЙОСИПОВИЧА
КИСЛИЦЮ
ВАСИЛЯ ПАВЛОВИЧА
БУЗИНОВСЬКОГО
АНАТОЛІЯ ВІКТОРОВИЧА**

Від усього серця бажаємо здоров'я на усі літа, тепла, благополуччя та достатку! Хай щастя і радості багато несуть прийдешні світлі дні!

Ірпінська регіональна спілка ветеранів Афганістану (воїнів-інтернаціоналістів) та учасників АТО

завітай до

ТОРГОВО-РОЗВАЖАЛЬНИЙ ЦЕНТР

ЖИРАФ

м. Ірпінь, вул. Соборна, 160 б

giraffemall.com.ua

ЗАПРОШУЄМО ЧИТАЧІВ ДО СПІВПРАЦІ!

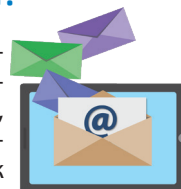
Ви хочете звернутися з питаннями, побажаннями, своїми міркуваннями, порадою, або ж незгодою чи пропозицією, чи просто хочете стати дописувачами нашої газети:

– **ПИШИТЬ на адресу:** м. Ірпінь, відділення «Укрпошти» №5, абонентська скринька 16, або пересилайте повідомлення на e-mail: yedynyy@ukr.net;

– **ЗАХОДЬТЕ до редакції за адресою:** Ірпінь, вул. Шевченка, 5 (біля РАЦСУ), вхід з правого боку, редакція газети «Ірпінський єдиний».

Шановні читачі! Просимо звернути увагу, що ми не публікуємо неперевіреної інформації!

Тож обов'язково вказуйте свої контактні дані, ім'я та прізвище. Якщо Ви якнайповніше викладете суть справи — це значно прискорить реакцію на Ваше звернення.

Офіційне видання Ірпінської регіональної спілки ветеранів Афганістану (воїнів-інтернаціоналістів) та учасників АТО і благодійного фонду «Єдність та милосердя»

ІРПІНЬ ЄДИНИЙ

yedynyy@ukr.net, www.irpin.org.ua

Засновник – благодійний фонд «Єдність та милосердя».

Свідоцтво про державну реєстрацію – КІ, №1606 від 03.02.2015 р.

Видане державною реєстраційною службою Головного управління юстиції у Київській області.

Видавець – Ірпінська регіональна спілка ветеранів Афганістану (воїнів-інтернаціоналістів) та учасників АТО. Розрахунковий рахунок № 26000135519

ПАТ «Райффайзен Банк Аваль», м. Київ МФО 380805, Код 24880885

Віддруковано у друкарні ТОВ «Інтердрук». Зам. №

Наклад 20 000

Надруковано на папері українського виробника.

Редакційна колегія.

Тел.: (068) 947-22-87